

Høringsversion

Forslag

til

Lov om ændring af lov om planlægning

(Midlertidig indkvartering af flygtninge)

§ 1

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 587 af 27. maj 2013, som ændret bl.a. ved ... og senest ved § 1 i lov nr. 1530 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 t indsættes som nyt kapitel:

”Kapitel 2 e

Mulighed for midlertidige opholdssteder til flygtninge

§ 5 u. For arealer i byzone og landzone kan kommunalbestyrelsen uanset § 19, stk. 1 og 2, dispensere fra principperne i lokalplaner og planer opretholdt efter § 68, stk. 2, for så vidt angår ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse og bygge- og anlægsarbejder, der foretages med henblik på etablering af midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge, jf. integrationslovens § 12, stk. 6. Lovens § 13, stk. 2, § 20 og § 35, stk. 1, finder ikke anvendelse i disse tilfælde.

Stk. 2. For arealer i byzone, hvor der ikke er en lokalplan eller en plan opretholdt efter § 68, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen uden tilvejebringelse af en lokalplan, jf. lovens § 13, stk. 2, meddele tilladelse til ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse og bygge- og anlægsarbejder, der foretages med henblik på etablering af midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge, jf. integrationslovens § 12, stk. 6.

Stk. 3. For arealer i landzone, der ifølge kommuneplanens rammer pr. 1. januar 2015 er udlagt til byzone, eller som ligger i en landsby, kan kommunalbestyrelsen meddele tilladelse til ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse og bygge- og anlægsarbejder, der foretages med henblik på etablering af midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge, jf. integrationslovens § 12, stk. 6. Lovens § 13, stk. 2, og § 35, stk. 1, finder ikke anvendelse i disse tilfælde.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen må ikke meddele dispensationer eller tilladelser, der muliggør etablering af et opholdssted på et støjbelastet areal, medmindre opholdsstedet kan sikres mod støjgener, herunder ved vilkår om etablering af afskærmningsforanstaltninger m.v.

Stk. 5. Dispensationer og tilladelser efter stk. 1-3, skal tidsbegrænses og bortfalder i alle tilfælde 10 år fra offentliggørelsen, jf. stk. 6.

Stk. 6. Dispensationer og tilladelser efter stk. 1-3, skal offentliggøres. Offentliggørelse kan ske udelukkende digitalt.

Stk. 7. Bestemmelsen finder ikke anvendelse på arealer, hvor etablering af et opholdssted vil stride mod regler eller beslutninger efter §§ 3 og 5 j, eller offentliggjorte forslag til regler efter §§ 3 og 5 j, jf. § 22 a, stk. 1.”

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Miljøministeren fremsætter forslag om revision af loven i folketingsåret 2017-2018.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at give kommunerne mulighed for hurtigt at kunne afhjælpe det akutte behov for midlertidig indkvartering af flygtninge, som bl.a. er forårsaget af den aktuelle situation i Syrien. Med forslaget vil kommunerne få mulighed for ekstraordinært at kunne fravige planlovens tilvejebringelses- og procedureregler med henblik på etablering af midlertidige opholdssteder for flygtninge.

Regeringen og KL er enige om at iværksætte konkrete tiltag, som kan imødegå kommunernes udfordringer med navnlig at finde eller etablere boliger til de mange flygtninge, herunder vil regeringen søge Folketingets tilslutning til en midlertidig ændring af planloven med henblik på at give kommunerne mulighed for hurtig og midlertidig indkvartering af flygtninge gennem dispensation fra lokalplaners formåls- og anvendelsesbestemmelser.

Der foreslås derfor indsat en særlig bestemmelse i planloven, som giver kommunerne mulighed for på visse betingelser at fravige lovens bestemmelser om tilvejebringelse af lokalplaner, landzonetilladelse og bestemmelser i lokalplaner m.v. ved bygge- og anlægsarbejder eller ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse med henblik på etablering af midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den gældende bestemmelse i integrationslovens § 12, stk. 6, der fastlægger kommunernes pligt til anvisning af midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge, indtil kommunen kan anvise en permanent bolig, jf. integrationslovens § 12, stk. 1.

Det er hensigten med forslaget at give kommunerne mulighed for at fravige planlovens tilvejebringelses- og procedureregler om lokalplaner m.v. i et omfang, der skal give kommunerne mulighed for leve op til de forpligtelser til anvisning af midlertidige boliger, som kommunerne har efter integrationslovgivningen. Lovforslaget indebærer ingen ændringer i integrationsloven.

2. Integrationslovens regler om kommunernes pligt til anvisning af midlertidige opholdssteder

Kommunerne er efter reglerne i integrationsloven forpligtede til at sørge for boliger til flygtninge. I forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til en flygtning træffer Udlændingestyrelsen samtidig afgørelse om, hvilken kommune der overtager integrationsansvaret og har ansvaret for at anvise den pågældende flygtning en bolig, jf. integrationslovens § 4, stk. 1 og § 10, stk. 1.

Efter integrationslovens § 12, stk. 1, har den integrationsansvarlige kommune pligt til at anvise nyankomne flygtninge en permanent bolig snarest muligt efter, at kommunen har overtaget ansvaret for flygtningen. Indtil det er muligt at anvise en permanent bolig, skal kommunen anvise flygtningen et midlertidigt opholdssted, jf. integrationslovens § 12, stk. 6. Kommunens pligt til at anvise en permanent bolig består, selvom der anvises et midlertidigt opholdssted.

Der er ikke i integrationsloven fastsat krav til standarden eller karakteren af det midlertidige opholdssted. Indkvarteringen skal dog være lovlig, og opholdsstedet skal være godkendt til beboelse, herunder i forhold til sikkerhed, brandforskrifter m.v. Der kan være tale om indkvarteringssteder, der oprettes særligt med henblik på at kunne fungere som midlertidigt opholdssted. Lejeloven finder ikke anvendelse i forbindelse med indkvartering på midlertidige opholdssteder.

Det midlertidige opholdssted behøver ikke at være i den kommune, hvortil den pågældende flygtning er visiteret og skal have anvist en permanent bolig. Efter integrationsloven vil flere kommuner derfor kunne indgå et samarbejde vedrørende eventuel oprettelse og drift af et midlertidigt indkvarteringssted.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret

3.1.1. Plansystemet og planloven i hovedtræk

Plansystemet

Kommunalbestyrelserne har den centrale rolle i den fysiske planlægning, som ansvarlig for bl.a. kommuneplaner, lokalplaner og enkeltsagsbehandling efter planloven og en række sektorlove. Miljøministeren har på statens vegne bl.a. ansvaret for landsplanlægningen og for at sikre varetagelsen af de overordnede interesser i planlægningen.

Det følger af planloven, at borgerne skal inddrages i planprocessen på alle niveauer. Det er således kendetegnende for planprocedurerne, at planer først kan vedtages efter en offentlighedsfase, typisk på mindst 8 uger med henblik på, at naboer, foreninger, myndigheder m.v. kan fremsætte indsigelser, bemærkninger, forslag m.v. Reglerne om offentlighed er minimumsregler, og planmyndigheden kan således, hvis den finder anledning hertil supplere den foreskrevne offentlighed med andet debatmateriale eller afholde borgermøder m.v.

Kommuneplanen udgør rammen for udarbejdelse af lokalplaner og er samtidig grundlag for den konkrete administration reglerne for det åbne land. Kommuneplanen har ingen direkte retsvirkninger for borgerne, men kommunalbestyrelsen har pligt til at virke for kommuneplanen. I overensstemmelse med rammestyringsprincippet må lokalplaner ikke stride mod kommuneplanen, men hvor kommuneplanen giver det samlede overblik over udviklingen i hele kommunen, regulerer lokalplanerne præcist og konkret anvendelsen af mindre områder og med direkte bindende virkning for borgerne. Lokalplaner såvel som kommuneplaner må ikke stride imod de statslige interesser.

Lokalplaner

En lokalplan skal indeholde bestemmelser om dens formål og retsvirkninger. Herudover kan en lokalplan f.eks. indeholde bestemmelser om områdets anvendelse, herunder om at nærmere angivne arealer forbeholdes til offentlige formål, anvendelse af de enkelte bygninger i området, overførsel af arealer til byzone eller sommerhusområde, bebyggelsers beliggenhed på grundene, bebyggelsers omfang og udformning, anvendelse af de enkelte bygninger og udformning, anvendelse og vedligeholdelse af ubebyggede arealer.

Lokalplaner er bindende for borgerne fra offentliggørelsen af planen, men deres retsvirkninger vedrører alene fremtidige dispositioner. Lokalplaner udløser således som hovedregel ingen handlepligter for ejere eller brugere af de omfattede ejendomme, der kan fortsætte hidtil lovlig anvendelse.

Planprocedurer

Planlovens kapitel 6 indeholder procedurereglerne for planers – herunder lokalplaners – tilvejebringelse. Det følger heraf, at et lokalplanforslag efter kommunalbestyrelsens vedtagelse skal offentliggøres med en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af indsigelser, jf. § 24.

Efter planlovens § 26 skal kommunalbestyrelsen samtidig med offentliggørelsen af planforslag give skriftlig underretning herom til bl.a. ejere og brugere af ejendomme, der er omfattet af forslaget, ejere og brugere af ejendomme uden for forslagets gyldighedsområde, som forslaget efter kommunalbestyrelsens skøn har væsentlig betydning for, og foreninger og lignende med lokalt tilhørsforhold og klageberettigede landsdækkende foreninger og organisationer, som over for kommunalbestyrelsen har fremsat skriftlig anmodning om at blive underrettet om lokalplanforslag.

Efter udløbet af høringsfristen kan kommunalbestyrelsen vedtage lokalplanen endeligt, medmindre en myndighed har nedlagt veto mod forslaget. Hvis der rettidigt er fremsat indsigelser, må vedtagelsen tidligst ske 4 uger efter udløbet af høringsfristen, jf. § 27, stk. 1.

Landzone

I landzone må der efter planlovens § 35, stk. 1, 1. pkt., bl.a. ikke opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse uden landzonetilladelse fra kommunalbestyrelsen, medmindre det ansøgte er omfattet af en undtagelse fra tilladelseskravet i lovens §§ 36-38.

Udgangspunktet er således et krav om forudgående landzonetilladelse til alle ændringer i det bestående, idet landzonen som udgangspunkt forbeholdes den bebyggelse, der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri.

Afgørelse om landzonetilladelse efter § 35, stk. 1, 1. pkt., skal træffes efter et konkret skøn inden for lovens rammer efter en afvejning af en lang række overordnede hensyn. Afvejningen sker navnlig på grundlag af de planlægningsmæssige hensyn og natur- og landskabshensyn, som efter lovens formål skal varetages ved administrationen af landzonebestemmelserne.

Praksis for tilladelse til boligbyggeri i landområder med spredt bebyggelse og på arealer tæt på byzone eller lige udenfor landsbyer er restriktiv, og bl.a. begrundet i hensynet til at friholde det åbne land for bebyggelse og sikre en klar grænse mellem by og land.

For bebyggelse i landsbyer tages der ved administrationen af landzonereglerne udgangspunkt i landsbyens afgrænsning mod det åbne land. Afgrænsningen kan fremgå af kommuneplanen og være udtryk for planlægningsmæssige overvejelser om, hvor der kan opføres boliger m.v. I sådanne tilfælde vil der efter praksis kunne meddeles tilladelse til nyt boligbyggeri m.v.

Det kan efter omstændighederne også være planlægningsmæssigt begrundet at lokalplanlægge for arealer, der skal forblive i landzone (landzonelokalplaner). Det kan f.eks. være tilfældet for enkeltstående lokalpligtige anlæg eller byggerier, eller for at regulere udstyknings, vej- og bebyggelsesforhold m.v. i en landsby, hvor der ikke skal være mulighed for byudvikling. Det kan tillige i en landzonelokalplan bestemmes, at den erstatter landzonetilladelser (såkaldt bonusvirkning).

Klagemulighed

Afgørelser efter planloven om vedtagelse af lokalplaner og kommuneplaner, dispensationer fra lokalplaner og landzonetilladelser kan bl.a. påklages til Natur- og Miljøklagenævnet af enhver med retlig interesse i sagens udfald. Klagefristen er 4 uger fra afgørelsen er meddelt eller offentliggjort. I sager om tilvejebringelse af kommuneplaner, lokalplaner, dispensationer fra lokalplaner m.v. er det alene retlige spørgsmål, der kan klages over til Natur- og Miljøklagenævnet. Derimod er det overladt til kommunalbestyrelsens skøn og vurdering at beslutte, om en lokalplan skal vedtages, og hvad indholdet af den skal være, ligesom det er kommunalbestyrelsen, der bestemmer, om der konkret skal dispenseres fra en lokalplanbestemmelse m.v.

For så vidt angår landzonetilladelser kan kommunalbestyrelsens afgørelser påklages til Natur- og Miljøklagenævnet til fuld prøvelse, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 1. Det betyder, at nævnet både kan tage stilling til retlige spørgsmål og den skønmæssige afvejning.

Klager om retlige spørgsmål har ikke opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet konkret bestemmer det, jf. § 60, stk. 5. Det betyder bl.a., at tilladelser på grundlag af en lokalplan eller en dispensation fra en lokalplan som udgangspunkt kan udnyttes, selvom planvedtagelsen eller dispensationen er påklaget. Landzonetilladelser må først udnyttes efter udløbet af klagefristen, og en klage over tilladelsen vil have opsættende virkning, således at den ikke må udnyttes, før Natur- og Miljøklagenævnet eventuelt har stadfæstet tilladelsen.

Afgørelser om forhold omfattet af planloven kan indbringes for de almindelige domstole inden 6 måneder efter afgørelsen er meddelt eller offentliggjort, jf. planlovens § 62, stk. 1.

3.1.2. Lokalplanpligt

Efter planlovens § 13, stk. 1 og 2, har kommunalbestyrelsen ret og pligt til at tilvejebringe lokalplaner. Lokalplanpligten efter stk. 2, betyder, at kommunalbestyrelsens tilvejebringelse af en lokalplan er en nødvendig forudsætning for realiseringen af et konkret projekt, f.eks. et større bygge- eller anlægsarbejde.

Formålet med lokalplanpligten er at sikre, at beboere m.fl. får mulighed for at udtale sig om større projekter i området, og at nye projekter vurderes i en planlægningsmæssig sammenhæng.

Efter bestemmelsens forarbejder og praksis er det afgørende kriterium for afgrænsningen af lokalplanpligten, om projektet vil medføre en væsentlig ændring i det bestående miljø. Det indebærer, at der skal foretages en konkret vurdering af projektets konsekvenser i det pågældende område, herunder omfanget af projektet og konkrete visuelle, funktionelle og miljømæssige konsekvenser i øvrigt set i forhold til områdets karakter. Inddragelse af offentligheden er væsentligt element i lokalplanpligten. Ændret anvendelse af bestående bebyggelse udløser lokalplanpligt efter de samme kriterier som nybyggeri.

Opstilling af pavilloner m.v. til midlertidig indkvartering af flygtninge vil som udgangspunkt være lokalplanpligtig. Tilsvarende vil ændret anvendelse af eksempelvis en kursus ejendom, et vandrehjem, en sportshal, en skole m.v. efter omstændighederne kunne udløse lokalplanpligt.

Et konkret lokalplanpligtigt projekt vil alene kunne rummes inden for en eksisterende lokalplan, i det omfang lokalplanen indeholder præcise regler, der muliggør projektet. En lokalplan, der f.eks. udlægger et areal generelt til offentlige formål vil ikke kunne danne grundlag for et lokalplanpligtigt projekt, hvis det ikke i lokalplanen er nærmere angivet, hvilke offentlige formål arealet eller bygningen kan anvendes til.

I praksis vil det formentlig forekomme, at etablering af et opholdssted for flygtninge ikke kan rummes inden for et gældende plangrundlag, enten fordi opholdsstedet i sig selv lokalplanpligtigt og f.eks. ikke kan etableres på grundlag af en såkaldt rammelokalplan eller en generel anvendelsesbestemmelse om offentlige formål, eller ikke kan rummes inden for en præcis anvendelsesbestemmelse og dermed forudsætte en ny lokalplan som følge af en strid mod den eksisterende lokalplans principper, jf. forslagets bemærkninger under afsnit 3.1.3.

I landzone indebærer lokalplanpligten en overgrænse for, hvad der kan etableres alene på grundlag af en landzonetilladelse. Hvis et projekt indebærer en væsentlig ændring af det bestående miljø, jf. § 13, stk. 2, må landzonetilladelse således først meddeles, når der er vedtaget og offentliggjort en lokalplan, jf. § 35, stk. 2. Som beskrevet ovenfor indgår konsekvenser for det pågældende område, herunder landzone, i den konkrete vurdering af, om et projekt er lokalplanpligtigt. Lokalplanpligten betyder derfor, at det alene i begrænset omfang være muligt at etablere opholdssteder til flygtninge på grundlag af en landzonetilladelse.

3.1.3. Dispensation fra lokalplaner

Det følger af planlovens § 18, at bestemmelserne i en lokalplan er bindende over for borgerne fra offentliggørelsen. Det betyder, at dispositioner, der er i overensstemmelse med planen, umiddelbart er tilladt. Dispositioner, der ikke er i overensstemmelse med planen, forudsætter derimod, at kommunalbestyrelsen kan og vil dispensere fra den eller de relevante bestemmelser i lokalplanen.

Efter planlovens § 19, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen dispensere fra en lokalplan, hvis dispensationen ikke er i strid med planens principper. Videregående afvigelser end omhandlet i stk. 1, kan kun ske ved tilvejebringelse af en ny lokalplan, jf. planlovens § 19, stk. 2.

Principperne i en lokalplan er efter bestemmelsens forarbejder planens formålsbestemmelse og de anvendelsesbestemmelser, som er fastsat ud fra formålet med planen. Det kan f.eks. være en præcis formålsbestemmelse, en anvendelsesbestemmelse der mere eller mindre specifikt udlægger området til en bestemt anvendelse, f.eks. erhverv, offentlige formål, boliger m.v. Om en konkret anvendelse er i strid med planens principper vil afhænge af den konkrete formulering i lokalplanen, detaljeringsniveauet for den fastlagte anvendelse og sammenhængen mellem formål- og anvendelsesbestemmelserne m.v.

Principperne omfatter som hovedregel ikke de bestemmelser, der mere detaljeret regulerer bebyggelsens udformning og placering. En bebyggelsesregulerende lokalplanbestemmelse vil dog kunne være en del af planens principper på grundlag af eksempelvis en detaljeret formålsbestemmelse, der specifikt henviser til den pågældende bebyggelsesregulerende bestemmelse, eller som følge af karakteren og detaljeringsgraden af bestemmelsen eller planen. Det vil således almindeligvis være muligt at dispensere fra bestemmelser som bebyggelsesprocent, bebyggelsens højde og udseende m.v., medmindre det klart og præcist er angivet, at det netop er formålet med lokalplanen f.eks. at fastholde en bestemt udformning af bebyggelse ud fra bevaringshensyn. I sådanne tilfælde vil opførelse ny bebyggelse eller til- og ombygninger efter omstændighederne kunne forudsætte tilvejebringelse af en ny lokalplan.

I det omfang indholdet af en lokalplanbestemmelse er fastlagt i overensstemmelse med landsplandirektiver m.v. eller aftale med en nationalparkfond eller en statslig, regional eller kommunal myndighed, kræver dispensationen samtykke fra miljøministeren henholdsvis den pågældende myndighed, jf. lovens § 19, stk. 3.

Såfremt det konkret er muligt at dispensere fra en lokalplanbestemmelse, beror det på kommunalbestyrelsens skøn, om dispensationen skal gives. Der må i overensstemmelse med byggelovgivningen ikke meddeles byggetilladelse, før nødvendige lokalplandispensationer er givet.

Dispensationer kan som udgangspunkt først meddeles, når der er forløbet 2 uger efter, at kommunalbestyrelsen har foretaget skriftlig orientering om ansøgningen til en nærmere angivet kreds af navnlig naboer, ejere og brugere i området samt foreninger med lokalt tilhørsforhold og klageberettigede landsdækkende foreninger, der skriftligt har bedt om orientering om ansøgninger, jf. planlovens § 20. Orienteringen skal indeholde oplysning om, at bemærkninger kan fremsendes til kommunalbestyrelsen inden 2 uger.

I det omfang et byggeri eller en anvendelsesændring m.v. er i strid med lokalplanens principper, og dispensation således ikke er mulig, vil projektet alene kunne gennemføres ved tilvejebringelse af en ny lokalplan. Procedurene herfor er beskrevet under afsnit 3.1.1.

3.2 Lovforslagets udformning

Det foreslås, at der i planlovens § 5 u indsættes en særlig hjemmel, som giver kommunalbestyrelsen mulighed for at fravige planlovens bestemmelser om navnlig tilvejebringelse af lokalplaner og procedurerne herfor ved etablering af midlertidige opholdssteder til flygtninge.

Bestemmelsen vil finde anvendelse ved ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse og bygge- og anlægsarbejder, der sker med henblik på etablering af midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge, jf. integrationslovens § 12, stk. 6. Ved flygtninge forstås udlændinge, der har fået asyl, humanitær opholdstilladelse, opholdstilladelse som uledsaget mindreårig asylansøger eller opholdstilladelse på andet asylrelateret grundlag, jf. de nævnte opholdsgrundlag i integrationslovens § 2, stk. 2. Det er denne personkreds, som kommunalbestyrelsen har pligt til at anvise en bolig efter integrationsloven.

I den forbindelse bemærkes, at det følger af integrationslovens 12, stk. 6, at anvisning af et midlertidigt opholdssted netop skal have midlertidighedens karakter. Der ændres således ikke ved kommunalbestyrelsens forpligtelse efter integrationslovens § 12, stk. 1, til snarest muligt at anvise en permanent bolig i kommunen.

Med den foreslåede § 5 u e er der tale om en særlig hjemmel ved siden af planlovens almindelige regler. Kommunerne får dermed valgfrihed til i det enkelte tilfælde at vurdere, om de foreslåede bestemmelser skal bringes i anvendelse, eller om planlovens almindelige tilvejebringelses- og procedureregler skal følges. Hermed gives den enkelte kommune størst mulig fleksibilitet i forhold til at imødekomme de behov og ønsker, der er i den pågældende kommune.

En kommune kan f.eks. generelt ønske at tilvejebringe planlægning – i overensstemmelse med de gældende procedureregler – for etablering af boliger og opholdssteder til flygtninge, og dermed helt undlade at anvende de foreslåede bestemmelser. En kommune kan også vælge at anvende bestemmelserne som grundlag for etablering af ét opholdssted, men finde at bestemmelserne ikke er egnede eller hensigtsmæssige et andet sted i kommunen. Sidstnævnte vil kunne være tilfældet, hvis en eksisterende bygning eller et ubebygget areal ligger i et område, hvor placeringen af beboelsesformål vil kræve nærmere undersøgelser og inddragelse m.v., som kommunen vurderer bedst vil kunne sikres gennem en planlægningsproces.

Kommunen vil herudover i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper skulle oplyse den enkelte sag og inddrage og afveje relevante hensyn som led i afgørelsen, herunder i forhold til den konkrete placering af et opholdssted. I vurderingen vil det f.eks. indgå, om der er tale om et område, som ifølge det gældende plangrundlag – eller de facto – anvendes til virksomhed, som er uforenelig med boligformål, f.eks. som følge af støv-, støj-, lugtgener eller andre miljøkonflikter.

Der tilsigtes ikke med lovforslaget ændringer i beskyttelsesniveauet i forhold til mennesker, natur og miljø.

Som et særligt eksempel på en miljøkonflikt kan nævnes risikovirksomheder, dvs. virksomheder med en produktion m.v., hvori der indgår et eller flere farlige stoffer. Det skal således undersøges, om der nærliggende risikovirksomheder, og i givet fald skal det indgå som et hensyn i den konkrete afvejning, at der ikke konkret etableres opholdssteder, som bevirker, at risikoen for eller følgerne af uheld dermed øges.

Som et eksempel på andre forhold, der kan indgå i vurderingen, kan nævnes områder, der er omfattet af bevarende lokalplaner, hvor hele formålet med lokalplanen er kommunalbestyrelsens ønske om at varetage bevaringshensyn f.eks. ved at friholde en landsby for ny bebyggelse og fastholde et bestemt udseende og struktur m.v., og hvor der derfor næppe bør dispenseres til et bygge- og anlægsarbejde, som er i strid med formålet.

Med bestemmelsen i det foreslåede stk. 1, vil kommunalbestyrelsen for det første få mulighed for i byzone og landzone at dispensere fra bestemmelser i en gældende lokalplan m.v., uanset at projektet i sig selv ville udløse lokalplanpligt, og at dispensationen er i strid med planens principper. Bestemmelsen forudsætter, at der er tale om arealer, der ifølge den gældende lokalplan ligger i byzone eller landzone. Den kan ikke anvendes til at ændre zonestatus og vil ikke kunne anvendes i sommerhusområder.

Det vil sige, at den foreslåede adgang til at dispensere med henblik på etablering af opholdssteder for så vidt er ubegrænset, i det omfang dispensationen ikke forudsætter samtykke fra en anden myndighed, jf. lovens § 19, stk. 3.

For arealer i byzone, hvor der ikke er en lokalplan m.v., vil kommunalbestyrelsen kunne give lov til etablering af midlertidige opholdssteder uden tilvejebringelse af en lokalplan.

Herudover foreslås det i stk. 2, at kommunalbestyrelsen uden tilvejebringelse af en lokalplan skal kunne tillade etablering af opholdssteder på arealer, der i gældende kommuneplanrammer er udlagt til byzone – men som ikke ved lokalplan er overført til byzone – og på arealer, der ligger i en landsby. I disse tilfælde vil kommunalbestyrelsen kunne meddele tilladelse til et konkret projekt efter den foreslåede bestemmelse med den virkning, at heller ikke lovens regler om landzonetilladelse finder anvendelse.

Begrundelsen for også at omfatte etablering af opholdssteder i kommuneplanrammeområder udlagt til byzone er dels ønsket om at give kommunerne flere muligheder for at finde indkvarteringsløsninger, dels at de arealer, der i kommuneplanrammerne er udlagt til byzone, har været genstand for en planlægning. Der er dermed principielt taget stilling til, at arealet med en lokalplan kan overføres til byzone, hvorfor der som udgangspunkt er tale om områder, hvor der er den infrastruktur, som normalt findes i bymæssige bebyggelser såsom detailhandel, kollektiv trafik, kommunal service, f.eks. skoler, børneinstitutioner m.v., og teknisk infrastruktur, eller hvor natur- eller landskabsinteresser m.v. ikke er til hinder for planlægning til byudvikling m.v. Konkret vil overordnede interesser og planer m.v., f.eks. Fingerplanen, dog kunne betyde, at bestemmelsen ikke kan anvendes, hvis etablering af et opholdssted vil være i strid hermed, jf. det foreslåede stk. 7.

For så vidt angår landsbyer i landzone, der ikke er lokalplanlagt, administreres landzonereglerne afhængigt af de konkrete forhold normalt lempeligere i forhold til etablering af boliger m.v., end det er tilfældet i det åbne land. Bl.a. på den baggrund gives kommunerne med forslaget også mulighed for at tillade opførelse af byggeri og ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse i landsbyerne til brug for etablering af midlertidige opholdssteder for de i forslagets § 5 u, stk. 1, nævnte flygtninge uden krav om tilvejebringelse af lokalplaner og meddelelse af landzonetilladelser.

Der kan være tale om landsbyer, som er omfattet af kommuneplanens retningslinjer eller rammer på en sådan måde, at det fremgår entydigt af kommuneplanen, at det pågældende areal ligger i en landsby, men også arealer i landsbyer, som er faktisk afgrænset set i relation til det åbne land, vil kunne være omfattet af bestemmelsen.

Kommunalbestyrelsen vil alene kunne tillade etablering af et opholdssted på et støjbelastet areal, hvis opholdsstedet kan sikres mod støjgener, herunder ved vilkår om foranstaltninger til støjafskærmning m.v., jf. det foreslåede stk. 4. Hvis det ikke vil være muligt at hindre støjgener, vil tilladelse eller dispensation ikke kunne meddeles.

Der er tale om midlertidig ordning. Derfor foreslås det i stk. 5, at kommunalbestyrelsen skal tidsbegrænse de dispensationer og tilladelser, som gives efter bestemmelserne, således at ordningen også i praksis bliver midlertidig.

Kommunalbestyrelsen vil dermed fortsat kunne varetage hensynet til planlægningen og styre udviklingen i området. Der foreslås dog også en absolut tidsbegrænsning, som indebærer, at dispensationer og tilladelser under alle omstændigheder bortfalder senest 10 år efter, de er meddelt.

I og med bestemmelserne ikke handler om planlægning, men om konkrete dispensationer og tilladelser, vil den i praksis kun være relevant i det omfang, der er ejere af arealer og/eller bygninger i byzone, som ønsker at stille et areal eller en bygning til rådighed som opholdssted for flygtninge. Der vil formentlig navnlig blive tale om ændret anvendelse af kommunale eller statslige bygninger eller ubebyggede offentligejede ejendomme, men bestemmelserne er ikke begrænset hertil.

Efter den foreslåede bestemmelse er der ingen krav om inddragelse af offentligheden, herunder omkringboende, forud for kommunalbestyrelsens afgørelser, hvilket hænger sammen med formålet med bestemmelsen om hurtig og midlertidig indkvartering. Der vil således alene være krav om orientering, inddragelse m.v., i det omfang det følger af andre regelsæt, herunder almindelige forvaltningsretlige regler og principper, navnlig forvaltningslovens § 19 om partshøring.

Dispensationer og tilladelser efter bestemmelserne skal offentliggøres, jf. det foreslåede stk. 6, bl.a. med henblik på at give beboere i området og andre mulighed for at klage.

Kommunalbestyrelsens afgørelser – dispensationer eller tilladelser – efter de foreslåede bestemmelser vil kunne påklages til Natur- og Miljøklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål efter den almindelige regel herom i planlovens § 58, stk. 1, nr. 4, i overensstemmelse med lovens regler om klagefrist, klageberettigelse m.v. Klager vil ikke have opsættende virkning, medmindre nævnet konkret bestemmer det, jf. lovens § 60, stk. 5.

Nævnet vil i prøvelsen kunne prøve alle retlige spørgsmål, og herunder navnlig kunne påse, at betingelserne for at anvende bestemmelsen er opfyldt, og om afgørelsen overholder almindelige forvaltningsretlige regler og principper.

Lovforslaget giver alene kommunalbestyrelsen mulighed for at fravige planlovens tilvejebringelses- og procesregler m.v. i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse. Derimod vil andre regler i planloven fortsat skulle iagttages, eksempelvis VVM-reglerne, hvis et konkret projekt forudsætter det. I det omfang etablering af et midlertidigt opholdssted forudsætter behandling eller tilladelse efter anden lovgivning, sker der heller ikke med forslaget nogen ændringer heri. Som eksempler på anden lovgivning, som eventuelt vil være relevant i forbindelse med etablering af opholdssteder til flygtninge kan navnlig nævnes byggelovgivningen, herunder overholdelse af sikkerheds- og brandforskrifter, men efter omstændighederne også vejlovgivningen, landbrugsloven, miljømålsloven, habitatbekendtgørelsen og naturbeskyttelsesloven m.fl.

Lovforslaget berører ikke den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 j. Efter denne bestemmelse kan justitsministeren efter forhandling med vedkommende kommune beslutte, at bestemmelserne i planloven i nærmere bestemt omfang ikke finder anvendelse på ejendomme, som Udlændingestyrelsen råder over.

Efter lovforslagets § 2, foreslås det, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende for at sikre en hurtig ikrafttrædelse. Endvidere foreslås det, at miljøministeren i folketingsåret 2017-2018 fremsætter forslag til revision af loven med henblik på ophævelse af bestemmelserne ud fra en vurdering af den på det tidspunkt aktuelle flygtningesituation og kommunernes indkvarteringsbehov m.v.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om at give kommunerne mulighed for konkret at benytte hjemlen til at fravige planlovens krav om tilvejebringelse af lokalplaner m.v. vurderes alene at medføre begrænsede positive administrative konsekvenser for kommunerne, i det omfang de vælger at benytte muligheden, da kommunerne ikke skal iagttage de almindelige tilvejebringelsesregler i planloven.

I det omfang kommunalbestyrelsen træffer afgørelser efter den foreslåede bestemmelse, kan disse blive påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet. Der vil givet fald kunne være administrative konsekvenser for Natur- og Miljøklagenævnet som følge af klagesager.

Der er ikke herudover økonomiske og administrative konsekvenser for stat og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget kan medføre miljømæssige konsekvenser, i det omfang hjemlen udnyttes. Konsekvenserne vil afhænge af, hvor og hvordan kommunerne udnytter muligheden.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Forholdet til EU-retten

Der er ingen EU-retlige aspekter i lovforslaget.

9. Hørte organisationer og myndigheder m.v.
[Høringsparter indsættes]

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen Det vil være frivilligt for kommunerne, om de vil benytte sig af de muligheder, som lovforslaget giver. Forslaget vil derfor alene medføre begrænsede positive administrative konsekvenser for kommunerne i det omfang, muligheden anvendes.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Såvel væsentlige ændringer af det bestående miljø og ændret anvendelse, der ikke kan rummes inden for formåls- og anvendelsesbestemmelserne i en gældende lokalplan m.v., forudsætter, at der skal tilvejebringes ny lokalplanlægning i overensstemmelse med lovens hørings- og procedureregler.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, gives kommunalbestyrelsen mulighed for i byzone og landzone at dispensere fra principperne i gældende lokalplaner for så vidt angår ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse og bygge- og anlægsarbejder, der foretages med henblik på etablering af midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge, jf. integrationslovens § 12, stk. 6.

Hvis betingelserne for anvendelse af bestemmelsen er opfyldt, vil det være valgfrit for kommunalbestyrelsen, om den skal bringes i anvendelse. Kommunalbestyrelsen må således på den ene side tage stilling til, om kriterierne for at anvende bestemmelsen er til stede, dvs. navnlig om projektet vedrører etablering af midlertidig opholdssteder for den omfattede personkreds, jf. integrationslovens regler. På den anden side må kommunalbestyrelsen vurdere, om den faktisk ønsker at anvende dispensationsmuligheden, idet der ikke er tale om en pligt. Der henvises herved også til afsnit 3.2 i forslagets almindelige bemærkninger.

Kommunalbestyrelsens mulighed i det foreslåede stk. 1, vil kunne anvendes i de tilfælde, hvor det vil være i strid med principperne i en gældende lokalplan eller en plan m.v. opretholdt efter § 68, stk. 2, at etablere et konkret midlertidigt opholdssted for flygtninge. Det vil f.eks. kunne være tilfælde, hvor en lokalplan fastlægger et områdes anvendelse specifikt til skole, til erhverv eller til andre formål, som efter kommunalbestyrelsens vurdering ikke kan omfatte den konkrete ønskede anvendelse som midlertidigt opholdssted for flygtninge, og hvor den gældende lovs § 19, stk. 1, jf. stk. 2, derfor ville betyde, at der for projektets realisering ville skulle tilvejebringes en ny lokalplan, herunder med udarbejdelse af lokalplanforslag, offentlig høring m.v.

I det omfang en landzonelokalplan ikke har bonusvirkning efter lovens § 15, stk. 4 – dvs. ikke kan erstatte landzonetilladelse – vil en dispensation efter den foreslåede bestemmelse tillige betyde, at der ikke er krav om landzonetilladelse i relation til byggeri eller ændret anvendelse.

Bestemmelsen i stk. 1 forudsætter, at der er tale om arealer, der ifølge den gældende lokalplan ligger i byzone eller landzone. Den kan ikke anvendes til at ændre zonestatus og vil ikke kunne anvendes i sommerhusområder.

I tilfælde omfattet af stk. 1 hvor der er en eksisterende lokalplan, vil kommunalbestyrelsen på én gang kunne dispensere fra såvel bestemmelser, som er en del af planens principper, som bestemmelser, som kommunalbestyrelsen i forvejen vil kunne dispensere fra, f.eks. om bebyggelsesregulerende forhold, uden forudgående skriftlig orientering efter lovens § 20.

Eftersom bestemmelsen om landzonetilladelse ikke finder anvendelse, vil der heller ikke skulle foretages naboorientering herom efter lovens § 35, stk. 4.

Hvis kommunalbestyrelsen finder anledning dertil, er der ikke noget til hinder for, at offentligheden eller de omkringboende inddrages forud for afgørelsen efter den foreslåede bestemmelse, f.eks. ved afholdelse af informationsmøder, udsendelse af orienteringsskrivelser, annoncering på kommunens hjemmeside m.v. Inddragelsen vil blot ikke følge af planlovens regler, og undladelse heraf vil ikke have retsvirkninger efter loven, såfremt afgørelsen er truffet efter den foreslåede bestemmelse.

En høringspligt kan dog følge af forvaltningsloven, såfremt der i forbindelse med afgørelser om tilladelse eller dispensation efter den foreslåede bestemmelse er en eller flere parter, der efter den almindelige regel i forvaltningslovens § 19 skal høres, inden der træffes afgørelse. Efter hovedreglen i § 19, stk. 1, skal en part gøres bekendt med en sags faktiske oplysninger af væsentlig betydning for sagens afgørelse, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part, og parten skal gives lejlighed til at fremkomme med udtalelse. For at have partsstatus skal afgørelsen angå den pågældende med en vis styrke og intensitet, hvilket vil efter praksis bl.a. betyde, at afgørelsen ikke berører en større, mere ubestemt kreds af personer på samme måde. En afgørelses adressat anses for part.

Der tilsigtes heller ikke i øvrigt med lovforslaget nogen ændringer i de almindeligt gældende forvaltningsretlige regler og principper for afgørelsessager, som således også skal iagttages.

Det er uden betydning for kommunalbestyrelsens anvendelse af bestemmelsen, om adressaten for afgørelsen er privat eller offentlig, herunder om der er tale om private eller offentligt ejede ejendomme, eller om et opholdssted skal drives i kommunalt, statsligt eller privat regi.

Det er væsentligt at fremhæve, at bestemmelsen ikke er udtryk for planlægning, og bestemmelsen vil derfor kun have betydning i de tilfælde, hvor en ejer af en ejendom og/eller en bygning ønsker at stille arealet eller bygningen til rådighed for etableringen af opholdsstedet. Der henvises herom til forslagets almindelige bemærkninger under afsnit 3.2.

Formålet med bestemmelsen er alene at muliggøre, at der hurtigt kan etableres midlertidige opholdssteder for flygtninge. Bestemmelsens anvendelsesområde er snævert knyttet hertil. Den muliggør således ikke etablering af opholdssteder for andre persongrupper og vil ikke kunne anvendes til at etablere faciliteter, der ikke har karakter af opholdssted.

Bestemmelsen har sammenhæng med kommunernes forpligtelser efter integrationsloven. De personer, som den foreslåede bestemmelse omfatter, er de nyankomne flygtninge, jf. § 2, stk. 2, som kommunerne efter integrationslovens § 12, stk. 6, er forpligtede til at anvise et midlertidigt opholdssted, indtil der kan anvises en permanent bolig, jf. integrationslovens § 12, stk. 1. Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om, hvilken kommune der overtager integrationsansvaret og har ansvaret for at anvise den pågældende flygtning en bolig, jf. integrationslovens § 4, stk. 1 og § 10, stk. 1.

Efter integrationsloven kan den enkelte kommune godt opfylde sin forpligtelse ved at anvise en flygtning et midlertidigt opholdssted i en anden kommune, og kommunerne kan således indgå samarbejder om etablering af det nødvendige antal opholdssteder. Den foreslåede bestemmelse i planloven vil kunne anvendes i overensstemmelse hermed, og den er således ikke begrænset til bygge- og anlægsarbejder eller ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse med henblik på etablering af opholdssteder for lige præcis de flygtninge, som den enkelte kommune selv skal anvise en midlertidig bolig, men der skal være tale om flygtninge, som kommunerne skal anvise en midlertidig bolig efter integrationslovens § 12, stk. 6.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 3*, at kommunalbestyrelsen for arealer i landzone, der ifølge kommuneplanens rammer pr. 1. januar 2015 er udlagt til byzone, jf. planlovens § 11 b, stk. 1, nr. 11, eller som ligger i en landsby, kan tillade ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse og bygge- og anlægsarbejder, der foretages med henblik på etablering af midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge, jf. integrationslovens § 12, stk. 6.

I sådanne situationer vil kommunalbestyrelsen kunne meddele en konkret tilladelse til, at der – uden tilvejebringelse af en lokalplan og uden landzonetilladelse – kan gennemføres bygge- og anlægsarbejder, f.eks. i form af opstilling af pavilloner eller barakker til midlertidigt indkvartering af flygtninge, eller at eventuelt eksisterende bebyggelse kan indrettes og anvendes til midlertidigt opholdssted for flygtninge. I den forbindelse bemærkes, at det i relation til integrationslovens krav er en forudsætning som hidtil, at det midlertidige opholdssted i øvrigt er lovligt, herunder i forhold til sikkerhed, brandforskrifter m.v.

For så vidt angår kommuneplanlagt byzone skal der være tale om arealer, der er udlagt til byzone i kommuneplanrammerne. Perspektivarealer er derimod ikke omfattet af bestemmelsen. Perspektivarealer er arealer, som er udpeget med henblik på byudvikling efter den 12-årige kommuneplanperiode, som derfor bl.a. ikke er vurderet i forhold til de overordnede interesser.

Kravet om, at der skal være tale om kommuneplanrammer, der er gældende pr. 1. januar 2015, betyder, at det ikke vil være muligt at vedtage kommuneplanrammer med det formål at bringe den foreslåede bestemmelse i anvendelse.

I og med ændring af et areals zonestatus til byzone kun kan ske ved lokalplan, vil arealer, der alene ifølge en kommuneplanramme kan overføres til byzone, som udgangspunkt være landzone. Efter gældende ret vil etablering af opholdssteder på sådanne arealer i det omfang, der ikke tilvejebringes en lokalplan, derfor forudsætte landzonetilladelse efter lovens § 35, stk. 1. Tilsvarende vil de arealer, som ligger i en landsby, f.eks. ifølge kommuneplanens rammer eller retningslinjer, være landzone og dermed som udgangspunkt omfattet af kravet om landzonetilladelse. I det omfang bestemmelsen finder anvendelse, vil landzonereglerne ikke skulle iagttages. I stedet vil kommunalbestyrelsens tilladelse efter den foreslåede bestemmelse skabe grundlaget for hvad der efterfølgende eller samtidig kan meddeles byggetilladelse til m.v..

Landsbyer er ikke defineret i planloven. Efter Natur- og Miljøklagenævnets praksis for landzoneadministrationen for opførelse af ny bebyggelse i landsbyer, har nævnet lagt vægt på, om et areal ligger inden for en landsbyafgrænsning. En del kommuner har i kommuneplanens retningslinjer og/eller rammer entydigt har taget stilling til landsbyernes omfang og udstrækning som grundlag for landzoneadministrationen. I det omfang det fremgår entydigt af kommuneplanen, at et areal ligger inden for en afgrænset landsby, vil den foreslåede bestemmelse finde anvendelse med den virkning, at der ikke er lokalplanpligt og krav om landzonetilladelse. Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvor der er tale om en faktisk afgrænset landsby set i relation til det åbne land. For så vidt angår landsbybegrebet kan der i øvrigt henvises til behandlingen af lovforslag L 128, Folketingsåret 2010, svar på spørgsmål nr. 22, hvor den daværende miljøminister udtalte, at ”By- og Landskabsstyrelsen har tidligere til statistiske formål defineret landsbyer som samlinger af huse med mere end 200 indbyggere og mindre end omkring 1000 indbyggere”.

Det forhold, at planlovens § 13, stk. 2, ikke finder anvendelse betyder, at der ikke vil være krav om iagttagelse af procedurerne for tilvejebringelse af lokalplaner med høring af offentligheden og ejere og brugere af ejendomme i området m.v., og da der heller ikke skal meddeles landzonetilladelse vil der endvidere ikke være krav om forudgående skriftlig orientering af naboerne til den omhandlende ejendom, jf. § 35, stk. 4. Kommunen kan dog, i det omfang den anledning til det inddrage offentligheden forud for tilladelser, og efter omstændighederne vil en høringspligt kunne følge af reglerne om partshøring efter forvaltningslovens § 19, jf. ovenfor til den foreslåede stk. 1.

Bestemmelsen vil alene omfatte etablering af midlertidige opholdssteder til flygtninge, jf. integrationsloven. Anden anvendelse eller opførelse af bebyggelse vil kræve tilvejebringelse af planlægning eller meddelelse af landzonetilladelse m.v. i overensstemmelse med lovens regler og administrativ praksis. Der sker med forslaget ingen ændringer heri.

Formålet med bestemmelsen er således alene at muliggøre, at der hurtigt kan etableres midlertidige opholdssteder for flygtninge, indtil der kan anvises permanente boliger, og bestemmelsens anvendelsesområde er snævert knyttet hertil. Den muliggør således ikke etablering af opholdssteder for andre persongrupper og vil ikke kunne anvendes til at etablere faciliteter, der ikke har karakter af beboelses- og opholdssted, jf. bemærkningerne til den foreslåede bestemmelses stk. 1.

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter bestemmelsen vil kunne påklages efter den almindelige klagebestemmelse i § 58, stk. 1, nr. 4, for så vidt angår retlige spørgsmål. Det vil være et retligt spørgsmål, om betingelserne for anvendelse af bestemmelsen er opfyldt. Klage vil ikke have opsættende virkning, medmindre nævnet bestemmer det, jf. lovens § 60, stk. 5.

Det foreslås i *stk. 4*, at kommunalbestyrelsen ikke må meddele dispensation eller tilladelse, der muliggør etablering af et opholdssted på et støjbelastet areal, medmindre opholdsstedet kan sikres mod støjgener, herunder ved vilkår om etablering af foranstaltninger til støjafskærmning m.v.

Kravet indebærer således, at den bygherre, ansøger m.v., som foranlediger, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter bestemmelsen, i forbindelse med etablering af opholdsstedet kan pålægges at bære og sørge for støjafskærmning. Kommunalbestyrelsen vil i forbindelse med fastsættelse af de konkrete krav skulle tage udgangspunkt i Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for støj.

Kommunalbestyrelsen har efter gældende ret ved adgang til at stille vilkår for tilladelser og dispensationer, såfremt der er tale om vilkår, der er saglige efter planloven og i øvrigt har sammenhæng med den dispensation eller tilladelse, der meddeles. Det er ikke hensigten med forslaget ændre herpå, og kommunalbestyrelsen vil således ved afgørelser efter den foreslåede bestemmelse kunne stille vilkår i samme omfang som ved andre tilladelser eller dispensationer efter loven. Der vil eksempelvis kunne stilles vilkår om reetablering eller fjernelse af bebyggelse efter udløbet af den fastsatte frist efter det foreslåede stk. 5.

I *stk. 5*, foreslås indsat en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen i skal tidsbegrænse dispensationer og tilladelser. Herudover er det fastsat i bestemmelsen, at dispensationer og tilladelser i alle tilfælde bortfalder 10 år efter offentliggørelsen af afgørelsen. Kravet om tidsbegrænsning foreslås for at sikre, at ordningen også i praksis får midlertidig karakter, idet formålet med den særlige hjemmel for kommunalbestyrelsen til at fravige de almindelige tilvejebringelses- og procedurekrav for lokalplanlægning er at afhjælpe kommunernes akutte behov for midlertidig indkvartering. I det omfang der skal etableres permanente boliger eller permanente opholdssteder til midlertidig indkvartering, forudsættes kommunerne således at tilvejebringe den nødvendige planlægning efter planlovens almindelige regler herom, herunder gennem inddragelse af kommunernes borgere m.v.

Tidsbegrænsningen er således nødvendig, bl.a. fordi planlægning er fremadrettet. Uden tidsbegrænsning vil eksisterende lovlig anvendelse kunne fortsætte, selvom der kommer efterfølgende planlægning.

Hvis arealet eller bygningen inden udløbet af tidsfristen overgår til en anden anvendelse end opholdssted for flygtninge, vil planlovens almindelige regler og procedurer igen skulle overholdes.

Efter det foreslåedes *stk. 6*, skal kommunalbestyrelsens afgørelser efter bestemmelsens stk. 1-3, offentliggøres. Kravet om offentliggørelse har til formål at sikre, at der ikke opstår tvivl om grundlaget for etablering af et konkret opholdssted, og at der bliver mulighed for at klage over afgørelsen.

Der er ikke efter bestemmelsen fastsat krav til indholdet af offentliggørelsen, men det bør f.eks. fremgå, hvilket geografisk område, afgørelsen omfatter, og hvad afgørelsen går ud på, ligesom det skal fremgå, at afgørelsen er truffet efter den foreslåede bestemmelse. Endvidere vil der skulle oplyses om klageadgang og -frist.

Offentliggørelsen kan ske udelukkende digitalt. Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at vælge udelukkende at offentliggøre oplysning om fravigelsen digitalt på kommunens hjemmeside.

Parter i sagen vil i overensstemmelse almindelige forvaltningsretlige principper eventuelt skulle have individuel meddelelse om afgørelsen og oplyses om klageadgang m.v.

Det følger af det foreslåede *stk. 7*, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på arealer, hvor etablering af et opholdssted vil stride mod regler eller beslutninger efter lovens § 3. Det vil således ikke kunne meddeles dispensation eller tilladelse til byggeri eller ændret anvendelse på arealer omfattet af eksempelvis et landsplandirektiv, der fastlægger den konkrete anvendelse til formål, der ikke er forenelig med etablering af et beboelses- eller opholdssted for flygtninge. Som et eksempel på overordnet planlægning, som kan hindre anvendelse af bestemmelsen, kan nævnes de grønne kiler i Fingerplan 13, jf. bekendtgørelse nr. 1037 af 9. august 2013.

Til § 2

I *stk. 1*, fastsættes lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Med lovens vedtagelse træder loven dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende, og kommunalbestyrelsen kan således fra dette tidspunkt anvende de foreslåede muligheder for at fravige planlovens krav til lokalplanlægning m.v. Baggrunden herfor er, at der er tale om udmøntning af en aftale mellem regeringen og KL, som parterne ønsker skal træde i kraft så hurtigt som muligt efter vedtagelsen af lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 2*, at miljøministeren fremsætter forslag om revision af denne lov i folketingsåret 2017-2018. I forbindelse med revisionen vil der skulle tages stilling til ophævelse af bestemmelserne, herunder på baggrund af den på det tidspunkt aktuelle flygtningesituation og kommunernes indkvarteringsbehov m.v.

Baggrunden for den foreslåede revisionsbestemmelse er, at formålet med lovforslaget er at give kommunerne mulighed for at løse det akutte behov for midlertidige opholdssteder til flygtninge. I denne helt særlige situation gives kommunerne således mulighed for at finde indkvarteringsløsninger uden iagttagelse af de sædvanlige lokalplanprocedurer m.v.

Kommunerne forudsættes derfor også i overensstemmelse med planlovens almindelige regler snarest muligt at tilvejebringe de fornødne plangrundlag for permanente indkvarteringsløsninger m.v.

Revisionsloven vil ikke i sig selv hindre udnyttelsen af tilladelser og dispensationer, der meddeles inden ikrafttræden af revisionsloven, og der foreslås derfor også en bestemmelse i *stk. 5* om, at kommunalbestyrelsens beslutninger skal tidsbegrænses og i alle tilfælde bortfalder 10 efter, de er offentliggjort, således at ordningen efter lovforslaget maksimalt vil få virkning 13 år fra ikrafttrædelsen af loven.